

[Kaj Hansen.]

mine regnekundskaber finde ud af, at så er der flertal for at gennemføre en sådan undervisning.

Otto Mørch (S):

Jeg er glad for den konstatering, som hr. Kaj Hansen her foretog. Det var egentlig det, jeg lige ville have fastslået. Jeg har altså bemærket, at hr. Voigt går ind for obligatorisk undervisning. Jeg håber så – med al den ros, han har fået fra nuværende og tidligere partifæller som ekspert på dette område – at han kan få fremmet sagen, så vi får adskillige fremskridtsfolk bag ved dette meget vigtige forslag om obligatorisk undervisning.

Må jeg lige komme med den bemærkning både til hr. Bay og til hr. Hölge, at det er da helt i orden, at de roser en tidligere eller nuværende partifælle, men vi er jo også andre, der har en vis erfaring, bl. a. gennem 30 års politiarbejde, og derfor også går meget positivt ind i færdselssikkerhedsarbejdet.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg har givet til kende, at vi vil overveje tingene og følge dem meget nøje, og at vi også nu, hvor dette forslag er kommet frem, vil overveje de grunde, der er til at fremkomme med det nu. Derfor er det ikke korrekt, når hr. Voigt sagde, at jeg betragtede hans forslag som beskæftigelsesterapi. Det har jeg ikke sagt i den forbindelse. Jeg har derimod sagt, at det åbnede for en række andre ting, som vi også havde behandlet, da færdselsloven grundigt blev gennemgået her i foråret, og det kunne i nogen grad blive beskæftigelsesterapi for tinget, hvis vi med måneders mellemrum skulle tage alle de ting op, som vi grundigt har gennemgået. Der er allerede to forhold, der er blevet taget op her i dag. Der kan ligge en fare for, at vi ikke behandler lovene til bunds, når de er fremme, hvis vi må regne med, at vi får dem op igen ganske kort tid efter og skal drøfte de samme ting en gang til.

Men er der kommet nye ting frem, er der erfaringer, som vi skal have klaret her, så er jeg rede, det har jeg sagt, det vil vi overveje. Vi er ganske klar over, at det er farligt med disse knallerter, og at vi må beskytte befolkningen det, vi kan.

Poul H. Møller (KrF):

Af hensyn til hr. Voigts bemærkninger til

mig om hastighed og undervisning, så skal jeg lige gentage, at jeg sagde, at der hidtil ikke har været relationer mellem bestemte hastighedsgrænser og nødvendigheden af undervisning. Der har altid bare været sikkerhedsmomentet. Dertil kan jeg føje, at jeg såvel som hr. Otto Mørch fra socialdemokratiet og i øvrigt mange andre, længe før der blev talt om en eventuel forhøjelse af grænsen fra de 30 km til 40 km, er gået ind for en obligatorisk undervisning af knallertkørere, også selv om de kun måtte køre de 30 km, så det er der ingen ændringer i.

Ordføreren for forslagsstillerne (Voigt) (FP):

Ministeren sagde jo til Fyns Amtsavis den 11. september, at han ikke ville ændre så meget som et komma i disse bestemmelser. Jeg håber, han må komme til at tygge på disse ord nogle gange.

Nu sagde justitsministeren, at det var en ufornuftig argumentation, hr. Hölge fremlagde. Det er ikke rigtigt, hr. minister, for det, hr. Hölge prøvede at forklare ministeren, var, at når knallerten har en 1,4 hk motor på 50 cm³, så har man herigennem en naturlig begrænsning. Hvorfor skal man så svække det sikkerhedsmæssige, altså stellet? Det er ikke rigtigt, når ministeren siger, at der ikke vil blive skåret ned på de sikkerhedsfremmende ting på en knallert, for det er jo således, at hvis man skal ned på denne 60 kg grænse, så barberer man hist og her. Jeg ved godt, at der i retsudvalget er lavet en indstilling til ministeren om, at visse typer af sikkerhedsudstyr ikke er med i de 60 kg, men for de knallerter, der er på markedet, Hunter og Suzuki, og hvad de nu hedder, må man nødvendigvis lave et spinklere stel for at få dem ned under grænsen. Og det vil forhandlerne gøre, fordi de unge mennesker vil have de mærker. Så kan det ikke hjælpe noget, at ministeren står her og påstår noget andet.

Ministeren sagde, at han ikke kunne forstå, at jeg ikke havde fået det, jeg havde bedt om vedrørende de hollandske bestemmelser. Det er da muligt, ministeren ikke kan forstå det, men det kunne måske ligge deri, at de hollandske bestemmelser, som han har brugt som modelprincip herhjemme, af det hollandske parlament den 21. april d. å. blev pure afvist. Man ville simpelt hen ikke være med til at krænge et sådant restriktionskompleks ned over den hollandske befolkning. For at denne sag ikke yderligere skal blive forsinket for retsudvalget, så